

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 40.037/1/PN
MD/RV

Ter zitting van 24 april 2008 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies betreffende de taalkennis die moet worden vereist van het personeel van de operationele distributie-eenheden van De Post die verscheidene gemeenten bestrijken waarvan er één taalfaciliteiten geniet terwijl het operationele gebouw zich in een gemeente zonder taalfaciliteiten bevindt (bv. Herne en Bever, Avelgem en Spiere-Helkijn, Heuvelland en Mesen, Tongeren en Herstappe).

*
* *

De diensten van De Post waarvan de zetel (het operationele gebouw) is gevestigd in een gemeente van het eentalig Nederlandse taalgebied en waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling (in dit geval de zogenaamde "taalgrensgemeenten") van hetzelfde taalgebied bestrijkt, moeten worden beschouwd als gewestelijke diensten in de zin van artikel 34, §1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Conform artikel 34, §1, gebruikt een dergelijke dienst:

"uitsluitend de taal van het gebied waar hij gevestigd is, in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad. In zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten uit zijn ambtsgebied gebruikt hij dezer binnendiensttaal.

*De berichten, mededelingen en formulieren, die hij rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die hij op dezelfde wijze afgeeft, stelt hij in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is. **Nochtans, wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten. De berichten, mededelingen en formulieren, die aan het publiek worden verstrekt door de bemiddeling van de plaatselijke diensten, worden gesteld in de taal of talen welke die diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken.***

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt bovengenoemde gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

De akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen worden gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken."

Artikel 38, §1, bepaalt:

"In de diensten als bedoeld in artikel 33 of artikel 34, § 1, kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent. De taalkennis wordt vastgesteld volgens de regelen aangeduid in artikel 15, §1."

Artikel 38, §3, bepaalt:

"De diensten bedoeld in artikelen 34, § 1, of 36, § 1, worden zo georganiseerd, dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die deze wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent."

Uit die bepalingen blijkt:

- dat **alle** personeelsleden van de gewestelijke diensten in de zin van artikel 34, §1, die in het Nederlandse taalgebied zijn gevestigd, het Nederlands moeten kennen;
- dat **sommige** personeelsleden die ofwel omgang hebben met inwoners van een taalgrensgemeente ofwel ten behoeve van deze laatsten documenten moeten opmaken in de tweede taal, een kennis van de Franse taal moeten bezitten die is aangepast aan de noden van hun functie.

Die kennis van de tweede taal kan worden vastgesteld:

- door de Directie van de dienst (onderhoud-test, enz.);
- door Selor (taalexamen aangepast aan het niveau van de functie);
- door gelijk welke andere instelling gekozen door de Directie.

Het afleggen, bij Selor, van een taalexamen over de kennis van de tweede taal, in casu het Frans, behoort dus tot de mogelijkheden maar is geen verplichting: essentieel is enkel dat de dienst in staat moet zijn de faciliteiten te eerbiedigen die door artikel 34, §1, aan de inwoners van gemeenten met een speciale regeling worden toegekend.